तत्र—

उभयोर्भावसुन्नीय खर्य वदति चोत्तरम् । सुक्षिष्टं कुरुते कार्यं निसृष्टार्थस्तु स स्मृतः ॥ ४८॥

उभयोरिति येन प्रेषितो यदन्तिके प्रेषितश्च ।

मितार्थभाषी कार्यस्य सिद्धकारी मितार्थकः । यावद्धापितसंदेशहारः संदेशहारकः ॥ ४९॥

अथ सात्त्विकनायकगुणः—

शोभा विलासो माधुर्य गाम्भीर्य धैर्यतेजसी । ललितौदार्यमित्यष्टौ सत्त्वजाः पौरुषा गुणाः ॥ ५०॥ तैत्र—

ग्रुरता दक्षता सत्यं महोत्साहोऽनुरागिता । नीचे घृणाधिके स्पर्धा यतः शोभेति तां विदुः ॥ ५१॥

तत्रानुरागिता यथा—

अहमेव मतो महीपतेरिति सर्वः प्रकृतिष्वचिन्तयत् । उद्धेरिव निम्नगाशतेष्वभवन्नास्य विमानना कचित् ॥

एवमन्यद्पि ।

र्थभाषी अल्पार्थकथकः । खामिना यावदुक्तं ताबदेव संदेशः, तं हरित व्याहर-तीति स तथा ॥ स्मान्त्विकाः सत्त्वगुणाज्ञाताः । स्तम्भादीनां सात्त्विकत्वेऽपि ते नायकस्य नायिकायाश्व भवन्ति । एते पुनर्नायकस्यैवेति विशेषः ॥ पौरुषा नाय-कसंबन्धिनः ॥ महानुत्साह उद्यमः । नीचे श्चुद्रे । घृणा दया ॥ महीपतेरजस्य । प्रकृतिषु मन्त्रिप्रभृतिषु । निम्नगाशतेषु नदीसमूहेषु । अस्य अजस्य ॥ अन्यच्छूर-

सह विश्वासेन योजयित्वा तयैवाकारयेत, आत्मनश्च वैचक्षण्यं प्रकाशयेत्सा भार्या-दूती। वाळां वा परिचारिकामदोषज्ञामदुष्टेनोपायेन प्रहिणुयात, तत्र स्रजि कर्णपेत्रे वा गूढळेखनिथानं नखदशनपदं वा सा मूकदूती। पूर्वप्रस्तुतार्थळिङ्गसंबद्धमन्यजनाप्रहणीयं छौकिकार्थं द्यर्थं वा वचनमुदासीना या श्रावयेत्सा वातदूती। इति कविराजहृदयम्॥

1. अहमिति । यथा नानादेशागतास्चावचासु सिरत्सु सिरत्पतेरेकाकारतया प्रेम-भेदो न छक्ष्यते तथा महीपतेरजस्मापि प्रजासु कापि जने विमाननावतारो नाछक्ष्यतेति मावः॥

ताः

लची ावज्ञो वादा-

इति

मूह-याश्व वितो-

परि गरी,

र्रः । स्मोगं

येत्। मम

सम पुरधां

मण्ड-दावि

द्याव

त्या

१. 'धेर्ये गाम्मीर्थतेजसी' इति क-पुक्तके; 'स्थेर्थे--' इति ख. लक्षणमि पाठकमेणैव. २. 'तत्र--'
इत्यादिः 'एपायुदाहरणान्युद्धानि इत्यन्तः पाठो ग-पुस्तके नास्ति.